

GAZETA LWOWSKA.

Czwartek

N^{er.} 11.

26. stycznia 1837.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z Tyrolu dnia 12. styczn. —

Ich Król, Mości Król i Królowa Neapolitańska ciągle najlepszego używali tu zdrowia. Mimo mocnego zimna pokazywali się co-dzień na przechadzkach w pobliskich okolicach miasta, sprawiając przez to mieszkańcom tę nieocenioną radość, że mogli często być świadkami szczęścia téj dostojnej pary monarszej i serdecznych dowodów najszczerzego uszanowania i dziecięcego uczczenia, jakie król i królowa ku najukochańszemu i sławie uwieńczonemu Arcyksięciu Karolowi okazywali. Dni te uroczystości spiesznie przeminięły i podobno nie prędko powrócą; Trydent albowiem, mimo wiernój przychylności swojej, mało może mieć nadziei, aby drugi raz doznał tego szczęścia, którego największe miasta Włoch i Niemiec zazdrościć mu będą. — Lecz na wysoki ten zaszczyt, jakiego stał się udziałem, zasłużył przez wiernie przechowanie pamiętki tego zaszczytu. — W téj myśli postanowili obywatele tutejsi wystawić nową bramę na gościńcu od Włoch, i prosić o pozwolenie, by mogli téjże nadać imię Naj. Królowej Jéjmości. Królowa nie tylko tę najuniżeńszą prośbę łaskawie przyjąć raczyła, lecz była oraz w towarzystwie N. Króla i najdostojniejszego ojca swojego obecną założeniu kamienia węgielnego, odbytém ze zwyczajnymi obrzędami wczoraj o godzinie 11. przed południem. Królowa Jéjmość wśród hucznych uniesień zgromadzonego ludu rzuciła pierwsze wapno na rozpoczynającą się budowę, o czém dokument pod kamień węgielny włożony, a tak przez J. R. Mość, jako-téż przez Arcyksięcia Karola podpisany, wiadomość o tém do późnej potomności przechowa. — Najdostojniejsze osoby odwiedziły także tutejszą strzelnicę i tak Król Jegomość, jako-téż Książę Salerneński, raczyli onegdaj należeć do wolnego strzelania i wpisać się łaskawie do protokołu strzelców. (Dokończenie nastąpi.)

— Z Insbruku d. 10. stycznia. —

II. RR. Mości Król i Królowa Greccy, w towarzystwie J. R. Mości następcy tronu bawarskiego, przybyli tu z Rosenheim wczoraj wieczór o 11.

godzinie z licznym orszakiem. Słychać, że J. R. Mość Książę następcą Bawarski dostojnym małżonkom towarzyszyć będzie do Tryjestu.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka.

Otrzymano wiadomości z Nowego Yorku z d. 11. grudnia, iż prezydent Jackson mocniej zapadł na zdrowiu; wszyscy lękali się o jego życie.

Buletyn Nowo-orleański z dnia 26. listopada zawiera następujące warunki, pod któremi rząd texaski pragnie być przyjętym do Związku Stanów Zjednoczonych: 1) Utrzymanie niewolnictwa; 2) pewna porękojnia, aby żaden Indyjanie nie osiadał na ich ziemi; 3) zupełne i równe przywileje z innymi państwami. Pod temi warunkami Texas chce swoją nieuprawną ziemię, po spłaceniu długów, odstąpić centralnemu rządowi. Tenże dziennik donosi, iż pan W. Wharton z Texas mianowany pełnomocnym ministrem przy rządzie Stanów Zjednoczonych, przybył ze swoją rodziną i pułkownikiem Wolfe sekretarzem, do Nowego Orleanu, z kąd zaraz do Washingtonu udać się zamysłał, aby wyjednać uznanie niepodległości Texas, a jeżeli można i wcielenie Texas do Związku Stanów Zjednoczonych.

Jak słychać, gubernator Tacon 30 do 40 obywateli pojmał w Hawannie i osadził w więzieniu La Cabana, obwiniając ich o należenie do stronnictwa Lorenza. Cuba znajdowała się w krytycznym położeniu.

Portugalia.

Dzienniki francuzkie piszą z Lizbony z d. 24. grudnia: W wyborach kortezów stronnictwo konstytucyjki Dom Pedra z r. 1326. zupełnie wyłącznie zostało. Większość jest na stronie ministeryjum.

Hiszpanija.

List z Bajonny dnia 6. stycznia donosi: Pogoda zaczyna cokolwiek sprzyjać, przeto możemy mieć nadzieję prędszych wiadomości. Główna kwatéra karlistów znajduje się teraz w Zornoza. Wojsko rozstawione jest w eszelony w Galdacano i w bliskości Bilbao. Okręt płynący ze zbożem do

Bilbao, gdzie teraz wielki jest niedostatek żywności, przez burzę zmuszony był zawinąć do Bermeo, gdzie karliści opanowali go. — W Bilbao mnóstwo mieszkańców wybiera się opuścić miasto, z obawy drugiego oblężenia. Deputacyje wyprawiają do Madrytu, z przedstawieniem potrzeby oszańcowania rzeki. Lord John Hay kazał wszystkie angielskie działa przeprowadzić do San Sebastian; mieszkańcy nie kryją się ze swoim nieukontentowaniem z tego powodu, albowiem sądzili, iż te działa użyte będą ku obronie rzeki.

Podług listów i dzienników z nad-granicy nie się nie zmieniły do 4. stycznia stanowiska obydwóch wojsk. — Główna kwatera Don Karlosa w dniu pomienionym znajdowała się ciągle w Durango, a kwatera infanta Don Sebastian w Zornoza. Trzy nowe karlistowskie batalijony przybyły do Ernani — Angielska trynkadura przepłynęła do Socoa; od niej dowiedziano się, iż kilka osób z jęj osady, które wokolicy Portugaletty za daleko na ląd się zapuściły, przez karlistów ujęte zostały. Przednie ich czaty stoją w Santurce, bardzo blisko Portugaletty. — Dz. *Sentinelles des Pyrenées* pisze z Bilbao z dnia 2. stycznia: Wiele okrętów z żywnością zawinęło tu 1. stycznia; wszelako można powiedzieć, iż wcale nie mamy zbytku. Miasto pełne jest wojska, które na mundury i żywność oczekuje z Santander; wszyscy my pobieramy jeszcze żywność porcyjami, każdy co dzień nie dostaje więcej mięsa, jak 4 uncyje. — Wiele jeszcze dział wziętych karlistom leży w śniegu, i dopóty nie zostaną wygrzebane, póki odelga nie nastąpi. — Karliści placówki swoje mają o dwie *lieues* od miasta — Jenerał Alaix wszedł ze swoją dywizją do Orduna. — Baron de las Antas z portugalską dywizją przybył do Wittoryi. — Jenerał Narvaez do 5go stycznia oczekiwano w tém mieście.

Nadzwyczajny dodatek do urzędowej gazety w Onate z d. 30. grudnia p. r. zawiera odezwę infanta Don Sebastian, jako naczelnego wodza, przy objęciu dowództwa nad wojskiem D. Karlosa.

Z Madrytu 2. stycznia Komisyja mająca rozstrzygnąć wniosek pa. Caballero, tyczący się Don Karlosa, Don Sebastiana i t. d., proponuje, aby wyłączenie od tronu Don Karlosa i jego następców, nietylko rozciągało się na Don Sebastiana, księżniczkę Beirę i Don Miguela, ale i na ich potomków. Przeciwnie zaś, komisyja ta mniema, iż uchwała, aby Don Karlos, skoro schwytany zostanie, zaraz poniósł karę jako zdrajca kraju, może być tylko osobną ustawą zawarowaną.

Jenerał Narvaez, któremu polecono odebranie

dowództwa Alaixowi, nie znalazłszy powołności w tym jenerale, podał przedstawienie wprost do królowej, w którym oświadcza, iż jeżeli winnego żadna nie osiągnie kara, natenczas prosi, aby otrzymał uwolnienie od służby.

Gazette de France pisze z Durango 2. stycznia: Jazda wkrótce uorganizowaną zostanie; składa się ona, od czasu jak Gomez przyprowadził konie, z 2000 żołnierza. Wojsko Espartera cierpi niedostatek świeżego mięsa. Co-dzień zbiegają żołnierze z nieprzyjacielskiego wojska.

List z Bajouny z dnia 6. b. m. (w *Gazette de France*) donosi: Nowy wódz naczelny karlistowski mustrował 24 batalijony, atające w bliskości Bilbao. Batalijony te podstąpią pod twierdzę, aby ani do niej, ani z niej nie wypuszczać nikogo.

Francyja.

Na posiedzeniu izby parów d. 9. stycznia rozpoczęto narady nad adresem do odpowiedzi. — Wyjawszy miejsce, gdzie jest wzmianka o zamachu Mcuniera, odpowiedź ta jest czystym echem mowy królewskiej. — Narady otworzył margrabia Dreux Brez6. Mowa jego objęta była w następujących pytaniach do ministeryjum: 1) Jakie były przyczyny ostatniej zmiany ministrów? 2) Jakie zmiany w naszych zagranicznych stosunkach sprawi ten nowy skład ministeryjum? 3) Azali ministrowie uchylą się od związku z hiszpaniją? 4) Azali rząd wniósł się do ostatnich kontrrewolucyjnych usiłowań w Portugalii? 5) Czyli wyrobiono u Anglii przyrzeczenie, iż wojsko jęj po skończeniu wojny na półwyspie ustąpi z San Sebastian? — Na te pytania odpowiedział przyzdynt ministrów, minister spraw zagranicznych hrabia Molé. Oświadczył on, iż żadna zmiana nie zaszła w polityce, oprócz pod względem stopnia interwencyi do Hiszpanii. W marcu 1835, Anglija żądała od Francyi czynnej interwencyi, mianowicie osadzenia niektórych punktów, jak Los Passages. Lecz przeszłe ministeryjum niezgodziło się na to; Anglija zaś mogła działać jak się jęj podoba. W ogóle polityka została też sama. Terazniejsze ministeryjum nie chciało mieszać się siłą zbrojną, ponieważ przecie mógłby zostać narażony honor Francyi, a natenczas z poniesieniem wszelkich ofiar należałoby utrzymać się przy swoim. Przymerze z Angliją jest podstawą polityki ministeryjalnej; ono ustala bezpieczeństwo Francyi. — Pogłoska, jakoby Anglija zajęła Los Passages, aby drugi z niego zrobić Gibraltar; jest bezzasadną. Anglija nim ten krok zrobiła, zapytała swoich sprzymierzeńców, a na niektóre pytania tyczące się założenia warowni na tym punkcie, odebraliśmy zaspakającą odpowiedź, Anglija

zapewniła, iż ustąpi z Los Passages, skoro niebędzie powodu do użycia tego środka. Tak w Portugalii jak w Hiszpanii utwierdzenie rządu konstytucyjnego jest jedynym celem Francji; a przeznaczeniem tak francuskiej, jak angielskiej floty na Tagu była obrona osoby królowej. — Po skończonej mowie hr. Molé, powstał margrabia de Boissy d'Anglas i książe Noailles w tymże sposobie jak i margr. Dreux Brezé przeciw polityce rządu względem Hiszpanii. Książe Noailles wynurzył się z zdaniem, iż z przyjęciem konstytucji r. 1812 poczwórne przymierze rozwiązało się. Nato odpowiedział książe de Broglie stając w obronie polityki rządu, a mianowicie odparł pomysł natrącony przez ostatniego mówcę, który radził, aby porozumieć się z mocarstwami lądowymi względem sprawy półwyspu.

Na posiedzeniu izby parów d. 10 stycznia zaczęto się naradzać nad pojedynczemi paragrafami adresu do odpowiedzi. Punkt dotyczący się Hiszpanii długie pociągnął za sobą rozprawy. Marszałek Soult mówił przeciw zamierzonemu w mieszanju się przeszłego gabinetu, czyli przeciw półinterwencji, ponieważ ten wahający się krok obraziłby honor Francji. Przenosi on silną, otwartą interwencję. Gdy pan Cousin skończył obronę polityki przeszłego gabinetu, zabrał głos p. Guizot w imieniu teraźniejszego, oświadczył on, iż rząd co się tycze Hiszpanii następujących zasad politycznych się trzyma: 1) Rząd Izabelli lubo nie otwarcie, lecz tak czynnie wspierać jak to interes Francji pozwala. 2) Nigdy niemieszzać się w sprawy wewnętrzne Hiszpanii, a Francji zachować zawsze wolność działania, i sposobność odstąpienia od onego. Przy odejściu poczty ciągle trwały jeszcze narady.

Na posiedzeniu izby deputowanych d. 10go stycznia komisja przelożyła adres odpowiadający na mowę królewską, który brzmi w ten sposób: »Sire! W chwili, gdy w. k. m. miałeś chęć życzyć sobie spólnie z nami pomyślności utrwalenia naszych urzędów w kraju, postępu bogactw narodowych, i uiszczenia naszych obywateli ku dobru Francji, w tej chwili, drogiemu dla ojczyzny życiu w. k. mości, zagraża niekzemny zamach. Pośród tych bolesnych okoliczności pierwszym jest naszym obowiązkiem, niechęć naszą wynurzyć przeciw tym zbrodniom, które lubo, jak to widzimy, nie mogą zachwiać szlachetnej mocy serea w. k. mości, ale umysł nasz zasmucają głęboko, gdy pomyślimy, że tylko w. k. mość dla tego jesteś celem morderczych zamachów, ponieważ w nich nienaruszyłeś świętości naszej konstytucji. Inny mamy jeszcze do wypełnienia obowiązek, który oraz przynosi nam pociechę, ale smutną

tylko pociechę, jaka w podobnych okolicznościach przystoi; obowiązek ten nakazuje nam ogłosić w imieniu Francji, w obec całej Europy, iż rodzina wyniesiona na tron przez rewolucję lipcową, stoi za obrębem zbrodniczych zamachów; że oparta na naszych i swoich przysięgach, polegająca na miłości oświeconego ludu, nie może być obaloną, bo jest w duchu narodu. — W. k. mość ma nadzieję, iż pokój na długi czas zabezpieczony w Europie. Z radością dzielimy tę otuchę, a Francja życzy sobie aby swoją stałością i mądrością przyczyniła się do utrzymania powszechnego pokoju. Związanie na nowo naszych dyplomatycznych stosunków ze Zjednoczonymi Stanami Ameryki rokuje nam nadzieję, iż nadał żadne poróżnienie nierozdzieli te dwa narody. Chwilowe zajście nadwężyło starożytny ów związek łączący Francję z Szwajcaryją. Zadawalające objaśnienia jakie nam nadesłano, przywróciły zgodę między oboma państwami, którym sąsiedztwo, jednakowość interesów, i wspomnienie długoletniej przyjaźni wzajemną ufność ku sobie mieć każą. Ubolewamy razem z wkm. nad nieszczęśliwą wojną domową w Hiszpanii. Francja jest poruszona ciężkimi wypadkami w Lizbonie i Madrycie, spodziewa się jednakże, iż roztropność i dzielność mieszkańców półwyspu zapewni zwycięstwo monarchii konstytucyjnej nad groźcami jej niebezpieczeństwami. Szczerze życzymy zwycięstwa królowej Izabelli, i mamy otuchę, iż ścisłe stosunki w. k. mości z królem W. Brytanii i stateczność w. k. m. w przewidzeniu warunków poczwórnego przymierza, przyłożą się do ocalenia Hiszpanii od nieszczęść kontrrewolucyj. Rząd w. k. m., pojął dobry sposób myślenia i interes Francji, ochraniając ją od ofiar i nieobrachowanych skutków, jakiego zbrojne wejście do Hiszpanii ściągnąć mogło na wewnętrzny stan rzeczy. Francja bowiem zawsze poważać będzie swoje bezpieczeństwo i swój honor, a jej żołnierze gdyby ich powołała do broni, poszliby wszędzie pod naszymi, pełnemi sławy sztandary, krew za ojczyznę przelęwać, do czego wszakże tylko w chwili koniecznej potrzeby wezwani byćby mogli. — Jak w. k. mość, i nas również zasmucają bolesne straty w Afryce. Żołnierze nasi zmuszeni walczyć przeciw żywiołom, wśród cierpień i nużby dawali dowody odwagi, równie trudnej, jak odwaga w bitwach, a którą Francja za równo ceni. Drugi syn w. k. m. poszedł za pięknym przykładem następcy tronu, przeto też życzymy mu szczęścia, iż niebezpieczeństwo wojska w tej krótkiej, lecz uciążliwej wyprawie podzielał: Rząd w. k. m. zajawszy się tem, zapewnia naszemu orężowi należną przewagę

i zabezpieczy posiadłości nasze, oraz zbada przyczyny nieszczęsnych wypadków, nad którymi ubolewamy. — Jedno z wielkich miast widziało w swoich murach, zamach powstańczy równie nieroztropny, jak zbrodniczy. Niedoleżne to usiłowanie dowiodło, iż nic nie może zachwiać wierności naszego wojska i dobrego sposobu myślenia ludu. — Sire, mamy nadzieję, iż doświadczenie tylu bezowocnych przedsięwzięć odejmie namiętnościom otuchę. Właśnie teraz postęp czasu dozwolił w. k. m. pójść za skłonnością swego serca i zrobić użytek z najpiękniejszego przywileju w królestwie konstytucyjnym, a to przebacząc osobom, które osiągnięte karą ustaw, władztwo onych ucały. Tak więc umiałeś. w. k. m. połączyć łaskawość ze sprężystością, przez co ustawom broniącym publicznego porządku ich święta nienaruszoność zapewnioną zostaje. — Pilnie zajmujemy się Sire, ustawami, jakie nam przełożono, z których jedne tyczą się rodziny w. k. m. O szczęśliwym stanie naszych finansów przekonywa przewyżka w dochodach. Chwilowa rzadkość kapitałów zwlekała dotąd uiszczanie życzeń, jakie wynurzyliśmy pod względem długu państwa na ostatniem posiedzeniu. — Dziękujemy w. k. m., iż nam ręczysz za uiszczenie tego życzenia, skoro pomyslniejsze zjawią się okoliczności. — Niektóre strony, wiele ucierpiały, lecz dobroczynność w. k. m. pospieszyła im z pomocą. Spodziewamy się, iż podobne nieszczęścia będą tylko przemijające, i że w całej Francji z pomnożeniem bogactw narodowych zakwitnie dobry byt ludu. W. k. m. wzywasz nas, abyśmy Francję ozdobili robotami i budowlami, któreby potomności świadczyły o postępach umiejętności i dobrego bytu w narodzie. Już dzieło zaczętem zostało, i pomyslnemi uwięzyło się wypadkami; przez gościńce otwarte w zachodniej stronie kraju, przcisnął się już do tych okolic duch urzędzeń naszych z handlem i przemysłowością. Staranną poświęcimy uwagę wszystkim wnioskom czynionym do nas w tym przedmiocie, i razdzybimy dopiąć tego, aby przez rewolucję lipcową zjedoczyły się dobroczynne skutki wolności w jej moralnych względach, z wszystkimi korzyściami materialnego dobrego bytu. Sire, niepodobna przemilczeć, iż mimowolnie do tych pięknych nadziei, smutne wiążą się myśli, gdy wspomniemy o niebezpieczeństwach, jakie po dwakroć w tym roku zagroziły głowie w. k. m. A jednakże, jeżeli spokojne oko rzucimy na stan społeczny, patrząc jak Francja ochronioną została od nowych rewolucji, patrząc na tyle roztropności w narodzie, na tę obywatelską odwagę na tronie, a tuż obok niego, jako dalszy ciąg twego poświęcenia

się dla ojczyzny, rodzina, którą życzenie narodu podniosło do panującego domu nierozdzielnego z naszemi losami: natenczas Sire, niemożemy dopuścić, aby wolno było zbrodni tryumfować, nad tyłoma podstawami bezpieczeństwa, i przeszkodzić Francji w osiągnięciu najwyższego dobra, jakie opatrność ludom daje, to jest porządku i wolności pod rządem narodowym. — Narady nad adresem zaczną się pojutrze, (12go stycznia).

Dnia 11. stycznia wieczór wielka deputacyja izby parów wręczyła królowi adres ułożony przez tę izbę, który jej prezydent hr. Pasquier odczytał. — Król dał nań stosowną odpowiedź.

Podług Monitora generał de Rigny, który przybył do Paryża, prosił ministra wojny o publiczne roztrząszenie jego postępowania w czasie wyprawy do Konstantyny.

Tulacze włoscy Mazzini i obadwaj Ruffini w podróży swojej do Kaletu i Anglii przybyli do Paryża. Przejeżdżają oni Francję wolno, na dane słowo honoru.

Pewien żołnierz z pułku stojącego w okolicy Paryża, podejrzany jako współwinowajca Meuniera, stawiony był do sądu parów. Jak słychać, uwięziono jednocześnie dwóch jego braci w Paryżu.

W Tulonie robią wielkie przegotowania do wyprawy przeciw Konstantynie. Pływające mosty i blokhausy, jak i przenośne szalasy na szpitala i magazyny obstalowane już zostały. Blokhausy mają być stawiane na drodze z Bony do Konstantyny i osadzone kompanijami wolontaryjuszów. — W Gelmie, która ma służyć za główny punkt oparcia się w czasie następnej wyprawy przeciw Konstantynie, stoi 1500 żołnierza Spahów i lekkiej piechoty, dowodzonych przez pułkownika Duvivier. Generał Bernello (niegdyś dowódca legii cudzoziemskiej w Hiszpanii) oczekiwany jest w Gelmie; przeznaczeniem jego będzie wpaść w głąb kraju. — W Algierze znajduje się sześciu takich Francuzów, którzy byli w niewoli u Abdalkadera, a teraz zamienieni za Arabów, powrócili. P. Defrance, który był jeńcem dzikiego pokolenia Gharabasów, wiele okrucieństw doznał od nich. Przywiązany do końskiego ogona, wleczony był za czwałującym jeźdźcem.

Sławny malarz Gerard umarł dnia 11. b. m. w Paryżu.

Oczyszczenie ulic i placów paryżkich z lodu i śniegu kosztowało w przeszłym tygodniu 60,000 franków.

Olbrzymi balon pana Green odprawił dnia 9. drugą podróż powietrzną z Paryża, w której towarzyszyło mu 7 osób — w tej liczbie znajdował

się hrabia Zichy. Gdy balon się wzniosł do góry, Łódź traciła o komin pewnego domu, przez co 4 podróżni postradali swoje kapelusze. Balon żeglując w powietrzu 50 minut, spuścił się na ziemię za stacją pocztową w Claye (na drodze do Strasburga około 7 *lieues* od Paryża).

Belgijum.

Dzienniki belgijskie donoszą z Bruxelli z dnia 9. stycznia: Pan Van de Veyer odwołany został z Lizbony, i otrzymał rozkaz wrócenia na dawną posadę do Londynu.

Też dzienniki donoszą, iż portfeil ministerstwa spraw zagranicznych powierzony został jenerałowi Goblet, a jenerałny sekretaryjat tego wydziału belgijskiemu pełnomocnikowi w Berlinie, kapitanowi Beaulieu — jednakże wątpią, aby ostatni chciał usunąć się ze swego teraźniejszego miejsca. Jenerał Goblet, jak wiadomo, był przeznaczony na posła do Lizbony, z kąd wkrótce spodziewają się pana Van de Veyer, który ma być odwołany na wniesienie Anglii i Francji. — Pan Serruys, poseł dotąd znajdujący się w Portugalii, ma być, jak głoszą, przeznaczony do legacyi sztokholmskiej.

Niemcy.

Podług wiadomości z Badenu z dnia 11. stycznia, w. książę Michał Rossyjski odjechał dzisiaj z tego miasta, po trzechmiesięcznym pobycie. W orszaku jego znajdują się dwaj jego adjutanci hrabia Tolstoj i Szeremetiew, lekarz Wylie, Szkot rodem, i liczna służba. W. książę jedzie najpierw do Karlsruhe, dla pożegnania się z rodziną panujących książąt, a ztamtąd uda się przez Szwajcaryję do Genui. Ku końcowi kwietnia dostojny poróżny spodziewa się tu powrócić, i na ten koniec w najpiękniejszym położeniu najęto dla niego mieszkanie.

Danija.

— Z Kopenhagi d. 7. stycz. —

Król jegomość jest chory, atoli przychodzi do zdrowia.

Rossyja.

Wiadomości z Petersburga z dnia 5go stycznia zwiastują, iż j. k. mosć książę Karol Pruski przybył tamże dnia 2go stycznia w zupełnym zdrowiu.

Dalszy ciąg ukazu cesarskiego z d. 6. stycznia • clo od towarów przywozowych:

Drzewo korkowe nie wyrabiane, bez cla. Oczyrakowe tarte od puda 2 r. srebro. Niedokwas ołowiu od puda 3 r. Zębodłuby rozmaite od funta 2 r. 10 kop. Oście rybie tarte jakiegokolwiek od puda 2 r. Cacka dziecięce jakiegokolwiek od funta

2 r. Imbier siekany i tarty od puda 3 r. Indygo i znane pod innymi nazwaniami także farby od puda 5 rub. Kakao preparowane od funta 1 r. Galgan tarty od puda 2 r. Pędzelki do golienia opravne w arebo, złoto i bronz, tudzież ozdobne od f. 3 r. Książeczki małe opravne, do ozdobienia cukierków od f. 5 r. Pierniki od f. 50 kop. Skóry jelenie wyprawne od f. 3 r. Cukry rozmaite tudzież owoce, skórki, korzenie, liście, nasiona i kwiaty w cukrze smażone lub lukrowane od funta 80 kop. Korale prawdziwe jak bądź obrobione i wproszku, oprócz osobno wymienionych od f. 4 rub. Korale naśladowane jak bądź obrobione, oprócz osobno wymienionych od f. 4 r. Uwaga. Korale i prawdziwe i naśladowane w osadzie pozostają zabronione. — Kość prosta utarta od puda 1 r. 50 kop. Kość słoniowa i mamutowa tarta od p. 2 r. Kość w tablicach do malowania od p. 3 r. Farby wszelkie miniaturowe w pudelkach z drzewa z ozdobami, tudzież z blachy, z papieru (*maché*) i innych z pudelkami od funta 1 r. Lalki od f. 4 r. Konie ogiery i klacze od sztuki 30 r. Lniane i picńkowe wyroby: Chustki lniane białe do nosa z brzegami i bez nich, oprócz chustek osobno wymienionych od funta 1 r. 80 kop. Płótna białe lniane i picńkowe, oprócz wymienionego osobno, tudzież płótno białe lniane i picńkowe, z przydatkiem bawelny od f. 1 r. 50 kop. Lniane i picńkowe wyroby farbowane w jeden i w różne kolory, tkane i wyszywane, oprócz wymienionych osobno od f. 6 r. Chustki także od f. 8 r. Obrusy, serwety i ręczniki lniane i mieszane z bawelną, białe, kolorowe i różnokolorowe gładkie i deseniowe od f. 2 r. Pończochy i szlafmyce lniane i picńkowe białe, jednokolorowe i różnobarwne od f. 1 r. Takież wyszywane od f. 1 r. 50 k. Uwaga. Wszelkie wyroby lniane i picńkowe nabijane, oprócz osobno wymienionych, pozostają zabronione. — Makaron wszelki od puda 4 rub. Marmur i porfir wyrabiany bez ozdob bronzowych i t. p. od p. 1 r. Maski od funta 4 r. Masło krowie i owcze od puda 5 r. Olejki pachnące podobnie jak wyżej wody pachnące od funta 3 r. Uwaga. Olejek z gorzkich migdałów pozostaje zabroniony. — Machinki chemiczne do zapalania w pudelkach i innych naczyniach z malowidłem, bronzem i innymi ozdobami, z naczyniem od f. 1 r. Uruszcze: Formy miedziane do robienia makaronu, wermiszelu i butelek do perfum od f. 6 rub. Uwaga. Formy miedziane do makaronów i wermiszelu, przywożone z machiną makaranową i do składu jej należące, wpuszczają się bez cla. — Świeće spermacetowe od puda 10 rub. Kreda od bierk. 1 rub. Młynki do kawy i pieprzu od funta 80 k.

Futra: Skóry jenotowe (szopy) od f. 80 k. Skóry niedźwiedzie od f. 2 r. Skóry tygrysie, lwie, zebrowe i lamparcie od f. 2 r. Skóry rysie od f. 50 k. Skóry piżmowe od f. 15 kop.
(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

Lwów d. 23. stycznia 1837. Z doniesienia handlowego z Londynu z d. 7. b. m. (którego nam uprzejmie udzielono) wyjmujemy następujący wykaz przywozu wełny do Londynu, Liverpoolu, Bristolu, Hull, Goole, Gloucester i t. p. w r. 1836, z tą uwagą, że według powyższego sprawozdania, ceny wełny w Anglii, w porównaniu z cenami pierwszego półrocza 1836, spadły teraz o 15 0/0, a zważywszy terazniejszy ograniczony odbyt towarów wełnianych, prędzej dalsze jeszcze spadanie cen wełny, niżli tychże podnoszenie się przypuścić należy.

Roku 1836 przywieziono wełny z zagranicy:

Do Londynu:

Węlny niemieckiej (łącznie z wełną z zachodnich prowincyj polskich	27,830	wantuchów,
Hiszpańskiej	14,614	—
Z Nowej połud. Walii	10,227	—
Z kraju Van Diemena	7,474	—
Z przylądka Dobrzej Nadziei	1,599	—
Z Ameryki południowej	4,465	—
Z Włoch	2,485	—
Z Rosyi	10,557	—
Z Indyj Wschodnich	1,189	—
Z Danii	1,966	—
Z krajów Barbaryjskich i z Turcyi	10,886	—
Z różnych krajów	1,904	—

Razem . 95,196 wantuchów.

Do Liverpoolu:

Z połud. Ameryki przywieziono wełny	12,188	wantuchów,
Z krajów Barbaryjskich i z Turcyi	8,839	—
Z Portugalii i Hiszpanii	7,975	—
Z Włoch	4,973	—
Z Nowej połud. Walii	8,828	—
Z kraju Van Diemena	1,254	—
Z Indyj Wschodnich	2,304	—
Z Rosyi	1,354	—
Z Nowego Yorku	792	—
Z Danii	272	—
Z Niemiec	141	—
Z przylądka Dobrzej Nadziei	117	—
Z różnych krajów	433	—

Razem . 44,470 wantuchów.

Do Bristolu:

Węlny hiszpańskiej	525	wantuchów,
— włoskiej	15	—

Razem . 540 wantuchów.

Do Hull:

Węlny niemieckiej	56,186	wantuchów,
— duńskiej	2,250	—
— rosyjskiej	2,211	—
— hiszpańskiej	339	—
— z różnych krajów	851	—

Razem . 61,837 wantuchów.

Do Goole

przywieziono niemieckiej wełny 5293 wantuchów.

Do Gloucester:

Niemieckiej wełny 1000 wantuchów.

W ogóle więc przywieziono do Anglii wełny niemieckiej 90,450 wantuchów,

Węlny hiszpańskiej	23,458	—
— z Australii	22,783	—
— z różnych krajów	71,650	—

Razem 208,336 wantuchów.

około 600,000 cetnarów wieńców; to jest:

do Londynu przywieziono	95,196	wantuchów,
— Liverpoolu	44,470	—
— Bristolu	540	—
— Hull	61,837	—
— Goole	5,293	—
— Gloucester	1,000	—

razem, jak się wyżej rzekło, przywieziono do Anglii w r. 1836 208,336 wantuchów.

W r. 1835 następujący był przywóz wełny zagranicznej do Anglii:

Węlny niemieckiej	69,632	wantuchów,
— hiszpańskiej	8,582	—
— z Australii	19,762	—
— z różnych krajów	37,127	—

Razem 135,103 wantuchów.

Przeło w r. 1836 wprowadzono wełny więcej o . . . 73,235 wantuchów, to jest przeszło 200,000 cetnarów.

Z końcem roku 1836 pozostały w Anglii niezwykle znaczne zapasy wełny zagranicznej, tak, iż mianowicie w Londynie, zwyczajne magazyny na jej pomieszczenie dostatecznymi nie są. Ubolewamy wszakże, iż powyższy korespondent ilości tej wełny nie wymienił, ale takowej, z innych czerpanej źródeł, starać się będziemy jak najprędzej udzielić.

TEATR POLSKI.

Jutro: *Pierwsza lepsza*, komedyja w 1 akcie. — Po czém nastąpi po raz trzeci: *Piąty akt*, dramat w 1 akcie.